

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ณมน จีรังสุวรรณ¹ และ อนุชิต อนุพันธ์^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (2) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 69 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา และชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 69 ฉบับ และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยหาค่าความถี่ ร้อยละและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V ผลการวิจัยข้อ (1) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 52.20 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รองลงมาคือ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 17.40 ผลการวิจัยข้อ (2) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 39.10 ใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนตามความสนใจ รองลงมาคือ ใช้ในการเรียนตามที่อาจารย์กำหนด คิดเป็นร้อยละ 34.80 และผลการวิจัยข้อ (3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, นักศึกษาระดับปริญญาตรี, พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

¹ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

² อาจารย์ โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. 08-7255-0165 อีเมล: ju-anuchit@hotmail.com

The Relationship between Learning Styles and Behaviors in Using The Internet of Undergraduate Students

Namon Jeerangsuwan¹ and Anuchit Anupan^{2*}

Abstract

The purposes of the research study were (1) to study learning styles of undergraduate students, (2) to study behaviors of using the Internet of undergraduate students, and (3) to study the relationship between the learning styles and behaviors in using the Internet of undergraduate students. The sample group consisted of 69 undergraduate students of Suan Sunandha Rajabhat University. The research tools were two questionnaires. The first questionnaire was about the learning styles of students and The second questionnaire was about the student behavior in using the Internet. The data were directly collected by the researcher. The total of 69 questionnaires were collected. The data were analyzed using frequency, percentage and Cramer's V Coefficient. The research results were revealed those: (1) most undergraduate students has Participant learning styles (52.20 percent) followed by Collaborative learning (17.40 percent). (2) most undergraduate students (39.10 percent) used the Internet to learn according to their interests, followed by using the Internet to learn based on the teacher assignment (34.80 percent), and (3) there was no relationship between learning styles and behaviors in using the Internet .

Keywords: Learning Styles, Undergraduate Students, Behaviors in using the Internet

---

¹ Associate Professor Ph.D., Department of Educational Technology, Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

² Lecturer, Computer Education Program, Faculty of Liberal Arts and Science, Sisaket Rajabhat University

* Corresponding Author Tel. 08-7255-0165 Email: ju-anuchit@hotmail.com

1. บทนำ

การที่คนเราแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้วิธีการเรียนรู้ หรือ กระบวนการในการทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ มีความหลากหลาย และทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่ามีวิธีการและ กิจกรรมใดบ้างที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด แต่เราก็สามารถที่จะศึกษาลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้ทราบว่า ต้องใช้วิธีการเรียนรู้ในลักษณะใด ด้วยวิธีการแบบไหน จึงจะเหมาะสมที่สุด [1] ปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ เพราะทำให้การสืบค้นข้อมูล หรือการแลกเปลี่ยนทรัพยากรข้อมูลต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและทำให้คนเรามีรูปแบบการเรียนรู้ เปลี่ยนไปจากเดิม และทำให้คนเรามีพฤติกรรมของการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย จะพบว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนนั้น มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านและที่สำคัญคือนักศึกษาแต่ละคน มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสิ่งนี้ส่งผลต่อกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ในการศึกษาเล่าเรียน เช่น การค้นคว้าข้อมูล การจัดการความรู้ที่ได้จากการเรียนในแต่ละวิชา และ นักศึกษาแต่ละคนยังมีความแตกต่างในเรื่องของ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ทั้งที่เป็นส่วนของการได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน และการใช้งานในกิจกรรมอื่น ๆ จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้อาจเป็นแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในการเรียนเพื่อให้ตรงกับรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. สมมติฐานการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

4. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 69 คนได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 2 ชุด ประกอบด้วย

แบบสอบถามชุดที่ 1 เรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 90 ข้อ

แบบสอบถามชุดที่ 2 เรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของการใช้งานอินเทอร์เน็ต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ลักษณะ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 20 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตัวเอง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V (Cramer's V Coefficient)

6. ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- แบบมีส่วนร่วม	36	52.20
- แบบร่วมมือ	12	17.40
- แบบฟังพา	9	13.10
- แบบอิสระ	7	10.10
- แบบหลีกเลี่ยง	3	4.30
- แบบแข่งขัน	2	2.90
รวม	69	100

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ แบบร่วมมือ แบบฟังพา แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขันมีรูปแบบการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ใช้ในการเรียนตามความสนใจ	27	39.10
- ใช้ในการเรียนตามที่อาจารย์กำหนด	24	34.80
- ใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เกี่ยวข้องในการเรียน	18	26.10
รวม	69	100

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนตามความสนใจ รองลงมาคือใช้ในการเรียนตามที่อาจารย์กำหนด และใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เกี่ยวข้องในการเรียนตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ความสัมพันธ์	Value	Approx. Sig.
รูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	.307	.223

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V มีค่าเท่ากับ .307 , Sig. = .223

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 รองลงมาคือ แบบร่วมมือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 แบบฟังพา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10

แบบอิสระ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10 แบบ
 หลีกเลี้ยง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 และ แบบ
 แข่งขัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90

7.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับ
 ปริญญาตรี พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตใน
 การเรียนตามความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมา
 คือ ใช้ในการเรียนตามที่อาจารย์กำหนด ร้อยละ 34.80
 และใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เกี่ยวข้องในการเรียน ร้อยละ
 26.10

7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับ
 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
 ใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

8. อภิปรายผลการวิจัย

8.1 รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาส่วนใหญ่ มี
 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการ
 เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่
 ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้
 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ [2] ที่ได้กล่าวว่า การ
 เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นสิ่งที่ทำให้เรียนได้มีโอกาส
 แสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการเลือกสิ่งที่ต้องการจะ
 เรียนรู้ทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มและเรียนรู้ด้วยตนเองตาม
 ความสนใจ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ [3] ที่ได้ศึกษารูป
 แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มี
 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด และสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ [4] ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของ
 นักศึกษาและบุคลากรประจำการสถาบันราชภัฏ
 นครราชสีมา พบว่านักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมี
 ส่วนร่วมมากที่สุด นอกจากนี้ การเรียนการสอนใน
 ระดับอุดมศึกษาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมี
 ปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้
 ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการจัด
 การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
 2542 (หมวด 4) [5] ที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ
 เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ

ที่สุด ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 อันดับรองลงมา คือ แบบร่วมมือ ทั้งนี้ เนื่องมาจาก
 นักศึกษาได้ทำความรู้จักคุ้นเคยสนิทสนมกับเพื่อน ๆ
 และผู้สอน จึงเกิดความผูกพันและต้องการร่วมมือกับ
 เพื่อนและผู้สอนในการเรียนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ความรู้
 ประสบการณ์รวมถึงมุมมองใหม่ ๆ ที่จะส่งผลให้การเรียน
 นั้นประสบผลสำเร็จและจบการศึกษาในที่สุด สอดคล้อง
 กับแนวคิดของ [6] ที่กล่าวว่าในการเรียนผู้เรียนจะใช้
 ประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ประสบการณ์
 ใหม่ ซึ่งการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่เกิดจากการสะท้อน
 ความคิด การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและ
 ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน รวมทั้งการพิจารณาทบทวน
 ข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ผลการศึกษารูป
 แบบการเรียนรู้พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ที่
 น้อยที่สุดคือ แบบแข่งขัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การเรียน
 ในระดับอุดมศึกษา เป็นการเรียนที่แตกต่างจากระดับ
 มัธยมศึกษา ที่ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์สูงขึ้น และเนื้อหาในการ
 เรียนตามหลักสูตรมีความยากขึ้น การเรียนให้ประสบ
 ผลสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการเรียน มีการ
 ช่วยเหลือ พึ่งพา และให้ความร่วมมือในการเรียนให้มาก
 ที่สุด ผู้เรียนอาจไม่ได้ต้องการการแข่งขันในการเรียน
 เหมือนการเรียนระดับมัธยมศึกษา

8.2 จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
 ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต
 ในการเรียนตามความสนใจ รองลงมาคือ ใช้ในการเรียน
 ตามที่อาจารย์กำหนด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในสังคม
 ปัจจุบัน เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปมาก ผู้เรียน
 สามารถสืบค้นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในเรื่องที่ตน
 สนใจจากฐานข้อมูลออนไลน์ สังคมออนไลน์ ต่าง ๆ
 เพิ่มเติมจากความรู้ที่ได้รับในห้องเรียน นอกจากนี้
 นักศึกษาอาจใช้อินเทอร์เน็ตในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 อภิปรายประเด็นปัญหา การบ้าน หรืองานที่ได้รับ
 มอบหมาย กับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน สอดคล้องกับ
 งานวิจัยของ [7] ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการประเมินความ
 ต้องการจำเป็นในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการ
 จัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 พบว่านักศึกษามีการใช้งานสังคมออนไลน์เป็นจำนวน

มากและในภาพรวมต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากที่สุด

8.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษากับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กัน แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอาจสืบเนื่องมาจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา อาจใช้ตามความจำเป็นในเวลาและสถานการณ์ในขณะนั้น ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา

9. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

9.1 การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมร่วมกับนักศึกษา สิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึง คือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้โดยเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติอย่างแท้จริง ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างความรู้มากกว่าการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นกระบวนการสร้างความรู้จึงต้องอ้างอิงจากประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายกระทำ อันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ไปสู่การเรียนรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

9.2 ผู้สอนอาจใช้กระบวนการกลุ่มมาเป็นส่วนหนึ่งของจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสูงสุด หรืออาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้สูงสุด เกิดจากการมีส่วนร่วมสูงสุด และการบรรลุนานสูงสุด ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

9.3 ผู้สอนอาจมอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

10. เอกสารอ้างอิง

- [1] กองวิจัยทางการศึกษา. (2544). กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิธีการเรียน (Learning Style). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- [2] อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2545). สุดยอดพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เอ็กเซเปอร์เน็ทบุคส์.
- [3] ทนงศักดิ์ โสวัจัสสตากุล. (2554). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2554: 273-281.
- [4] รสริน พิมลบรรยงศ์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาและบุคลากรประจำการสถาบันราชภัฏนครราชสีมา. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- [5] คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- [6] พรพิมล พรพิรัชชณ์. (2550). การจัดกระบวนการเรียนรู้. สงขลา: เทพการพิมพ์สงขลา.
- [7] ชวินทร์ ชุกกุล และ ชนะกัญญา ศรีรัตนบัลล์. (2556). การประเมินความต้องการจำเป็นในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2556: 43-51.